

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سروده ۱ ی در بزرگداشت قیام ۲۴ حوت ۱۳۵۷ ش درهرات

از: ش. آهنگر

خون نگار

شب است ، شام تیره ای
وجغد حاکم زمین ،
هوا چه سرد و بی رمق
به بین چسان ستاره ها ،
به سوگ و غم نشسته اند
ورخ زما بیسته اند ،
زمین ببین ، زمان نگر،
همه زجور ناکسان ،
ز ظلم خیل کرگسان ،
ز خلقیان ضد خلق ،
گلایه ها ، شکایه ها به روزگار میکنند .
وجست و جوی صبح را،
به شام تار میکنند .
درون این نیاز ها ،
به قلب اعتراض ها ،
میان شهر عاشقان ،
در آن هرات قهرمان ،
سروش رزم می چمد ،
در آن کرانه ها ببین
یکی هوای دیگر است
نگاه کن ، نگاه کن !

ز شهر وروستای او
ز برج و باره های او
چه پوششی ، چه غرشی
دریده شام تار را
سپیده برق میزند
شفق دمیده می رود
بهار تازه میرسد
افق چه سرخگون شده
نظاره کن ، نظاره کن !
به صبح « بیست و چار حوت »
به رستخیز توده ها
به موج بیکران خلق
به جنبش و قیام او
چه محشری ، چه لشکری
مقابل سپاه دون
به سان کوه استوار
به سان موج بیقرار
سلاح رزم شان ببین
چه پرش رنگ و با شکوه
یکی به دست داس او
دگر گرفته بیل را
هزار ها به مشت خود
به جنگ خصم میروند
هدف نجات میهن است
ز درد و مرگ بیم نیست
نه توپ سد راه شان
نه تانک حایلی شود
همه شتاب میکنند
همه به پیش میروند
هزار نوجوان و پیر
به خون کشیده میشوند
ز جوی بار موج خون
به رود بار می رسد
عروس شهر یک قلم

« نگار خون » زند به خود
و خیل شیر زادگان
درفش رزم خویش را
به موج خون هم‌رهان
به پیش ، پیش می برند
++++
ولیک در صف دگر
نگر به خصم حیلہ گر
در آن سپاه تیره گی
که سیل تانک و توپ شان
ز حد واز شمار نیست
مسلسلش دقیقه ای
خמוש و انتظار نیست
شمار آنچه کشته است
کم از صد و هزار نیست . . .
تگرک بمب آتشین
ز کرگسان آهنین
به فرق خلق رنجبر
چه گل نثار میکند ؟ !
ز هیبت قیام واز غرور و خشم خلقها
به مغز استخوان شان
فتاده ترس و بیم مرگ
فغان و ضجه های شان
رسد به بیکرانه ها
همه فرار میکنند ویا تفاله می شوند
و موج سیل توده ها
تمام شهر را ازین تفاله پاک میکند
و شهر . . .
و شهر فتح می شود .
در آن دیار « رستخیز »
و شاهدی زمانه ها
درفش افتخار ما
به اهتزاز می شود
و روز « بیست و چار حوت »

به گهنامه زمان
به « خون نگار » می خورد .